

חֲקִיקָה הַשְׁקוּעָה שָׁם, וּמִשָּׁם מוֹשְׁכִים תוֹעֲלֹת לְעוֹלָם בְּצִיּוֹר שֶׁל לְבוּשׁ, מוֹשְׁכִים תוֹעֲלֹת מִלְמַעְלָה לְמַטָּה, וְעוֹלָה מִמַּטָּה לְמַעְלָה, וְעַל זֶה הֵם נְקוּבִים וּמְפֻלְמִים, [מלוות] אֵלֶּה תְלוּיִים בְּאֹיִר. לְפַעֲמִים תְלוּיִים בְּאֹיִר שְׁעוֹלִים מִשָּׁם לְמַעְלָה, וּלְפַעֲמִים הֵם מִתְחַבְּאִים בַּיּוֹם הַמְּעֻנָּה, וּמוֹצִיאִים מִיָּם מִתּוֹךְ הַתְּהוֹם לְהִזִּין אֶת הַתַּה"ו מִשָּׁם, שֶׁהָרִי אֵז חֲדוּהָ וְשִׁטּוֹת [נ"א וְשִׁטָּה] [שִׁטָּה] שֶׁמִתְפַּשֵּׁט הַתַּהוֹ בְּעוֹלָם.

חֲשֶׁךְ הוּא אֵשׁ שְׁחוּרָה חֲזָקָה בְּגוֹן. אֵשׁ אֲדָמָה חֲזָקָה בְּמִרְאָה. אֵשׁ יִרְקָה חֲזָקָה בְּצִיּוֹר. אֵשׁ לְבָנָה, הַגּוֹן שְׂכוֹלָל הַכֹּל. חֲשֶׁךְ חֲזָק בְּכָל הָאֲשִׁים, וְזֶה מִחֻזַּק אֶת הַתַּה"ו. חֲשֶׁךְ הוּא אֵשׁ, וְלֹא אֵשׁ חֲשׂוּכָה, פֶּרֶט לְמַתִּי שֶׁמִּחֻזַּק אֶת הַתַּהוֹ, וְזֶה סוּד (בראשית כז) וּתְכַהֲנִה עֵינָיו מִרְאוֹת וַיִּקְרָא אֶת עֵשׂוֹ וְגו'. חֲשֶׁךְ פָּנֵי רַע שֶׁמִּסְבִּיר פָּנִים לְרַע, וְאֵז נִקְרָא חֲשֶׁךְ שְׁשׂוּרָה עָלָיו לְחֻזַּק אוֹתוֹ, וְזֶה סוּד וְחֲשֶׁךְ עַל פָּנֵי תְהוֹם.

רו"ח הוּא קוֹל שְׁשׂוּרָה עַל בָּהוּ, וּמִחֻזַּק אוֹתוֹ וּמְנַהֵיג אוֹתוֹ בְּכָל מָה שְׁצָרִיף, וְזֶה סוּד (תהלים כט) קוֹל ה' עַל הַמַּיִם. וְכֵן רוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. אֲבָנִים שְׁקוּעוֹת בְּתוֹךְ הַתְּהוֹמוֹת שֶׁמֶהם יוֹצְאִים מִיָּם, וְעַל זֶה נִקְרָאוּ פְּנֵי הַמַּיִם. רוּחַ מְנַהֵיגָה וּמִחֻזַּקת לְאוֹתָם פָּנִים, פְּנֵי תְהוֹם, זֶה כְּמוֹ שְׁצָרִיף לוֹ וְזֶה כְּמוֹ שְׁצָרִיף לוֹ. תַּה"ו, עָלָיו שׂוּרָה שֵׁם שְׁד"י. בַּה"ו, עָלָיו שְׂרׁוּי שֵׁם צְבָאוֹת. חֲשֶׁךְ, עָלָיו שְׂרׁוּי שֵׁם אֱלֹהִים. רוּחַ, עָלֶיהָ שְׂרׁוּי שֵׁם יְהו"ה.

רוּחַ חֲזָק מְפָרֵק הָרִים לֹא בְרוּחַ ה' וְגו', שֵׁם זֶה אֵין בּוֹ, שֶׁהָרִי שְׁד"י

מִשְׁקָעִין גּוֹ גְּלִיפָא (נ"א קְלִיפָה) דְּתַהוֹ נִפְקִי גּוֹ גְּלִיפָא דְּמִשְׁקָעִין תַּמָּן. וּמִתַּמָּן מִשְׁכִּי תוֹעֲלֹתָא לְעוֹלָמָא בְּצִיּוֹרָא דְּלְבוּשָׂא, מִשְׁכִּי תוֹעֲלֹתָא מְעִילָא לְתַתָּא וְסֻלְקָא מִתַּתָּא לְעִילָא. וְעַל דָּא נְקוּבִין וּמְפֻלְמִין, הֵנִי תְלִיין בְּאֹיִרָא. לְזַמְנִין תְלִיין בְּאֹיִרָא דְּסֻלְקֵי מִתַּמָּן לְעִילָא. לְזַמְנִין מִטְמָרִין בְּיוֹמָא דְּעִיבָא וּמְפִיקֵי מִיין מְגוֹ תְהוֹמָא לְאַתְזָנָא תַּה"ו מִתַּמָּן דְּהָא כְּדִין חֲדוּהָ וְשִׁטּוֹתָא (נ"א וְשִׁטָּה) דְּקָא (נ"א דְּלָא) אֶתְפַּשֵּׁט תַּהוֹ בְּעוֹלָמָא.

חֲשֶׁךְ הוּא אֵשׁ אוֹכְמָא תְקִיף בְּגוֹן. אֵשׁ סוּמְקָא תְקִיף בְּחִיזוֹ. אֵשׁ יְרוֹקָא תְקִיף בְּצִיּוֹר. אֵשׁ חִיּוֹרָא גּוֹן דְּכָלִיל כָּלָא. חֲשֶׁךְ תְקִיף בְּכָל אֲשִׁין וְדָא אֶתְקִיף לְתַה"ו. חֲשֶׁךְ הוּא אֵשׁ וְלֹא אִיהוּ אֵשׁ חֲשׂוּכָא בְּרַפְּדָא אֶתְקִיף לְתַהוֹ, וְרָזָא דָּא (בראשית כז) וּתְכַהֲנִה עֵינָיו מִרְאוֹת וַיִּקְרָא אֶת עֵשׂוֹ וְגו'. חֲשֶׁךְ פָּנֵי רַע דְּאֶסְפֵּר אֲנַפִּין לְרַע, וּכְדִין אֶקְרִי חֲשֶׁךְ דְּשָׂרִי עָלֶיהָ לְאַתְקַפָּא לִיהָ. וְרָזָא דָּא וְחֲשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם.

רו"ח הוּא קוֹל דְּשָׂאֲרִי עַל בָּהוּ וְאַתְקִיף לִיהָ וְאַנְהִיג לִיהָ בְּכָל מָה דְּאַצְטְרִיף. וְרָזָא דָּא (תהלים כט) קוֹל יי עַל הַמַּיִם. וְכֵן רוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. אֲבָנִין מִשְׁקָעִין גּוֹ תְהוֹמֵי דְּנִפְקִי מִיָּא מְנַהֵן. וְעַל דָּא אֶקְרוּן פְּנֵי הַמַּיִם. רוּחַ אֲנַהֲיג וְאַתְקִיף לְאַנוּן פָּנִים פְּנֵי תְהוֹם, דָּא פְּמָה דְּאַצְטְרִיף לִיהָ וְדָא כְּמָה דְּאַצְטְרִיף לִיהָ. תַּה"ו עָלֶיהָ שְׂרִיָּא שֵׁם שְׁד"י. בַּה"ו עָלֶיהָ שְׂרִיָּא שֵׁם צְבָאוֹת. חֲשֶׁךְ עָלֶיהָ שְׂרִיָּא שֵׁם אֱלֹהִים. רוּחַ עָלֶיהָ שְׂרִיָּא שֵׁם יְהו"ה.

רוּחַ חֲזָק מְפָרֵק הָרִים לֹא בְרוּחַ יי וְגו' שְׂמָא דָּא לֹא הָוִי בִּיהָ, דְּהָא שְׁד"י

שולט עליו בסוד [של סתר] היתהו.
ואחר הרוח רעש לא ברעש ה',
שהרי שם צבאות שולט בו בסוד
הבהו, ועל כן נקרא הבהו רעש,
שאינו בלא רעש. ואחר הרעש
אש לא באש ה', שהרי שם
אלהים שולט בו מצד החשך.
ואחר האש קול דממה דקה. כאן
נמצא שם יהו"ה. ארבעה פרקים
כאן, שהם פרקי הגוף ואיברים
ידועים של אותם ארבעה, והם
שנים עשר, וכאן שם חקוק של
שנים עשרה אותיות שנמסר
לאליהו במערה.

רבי בנימן לוי, מצאתי כתוב
שם בן י"ב אותיות יה יה יה יה יה
וה יה: תה"ו במספר קטן עם ג'
אותיות גימטריא ש' ש"ד שד"י.
בהו במספר קטן גימטריא
צבאות כזה ב' ב"ה בהו. חשך
במספר קטן עם הפולל גימטריא
אלהים. רוח במספר קטן עם
הפולל בגימטריא יהו"ה במספר
קטן. רעש במספר קטן עם
הפולל גימטריא בהו. קול דממה
דקה במספר קטן עם הפולל
יהו"ה וי"ב יותר פגגד שם י"ב
הנמסר לאליהו במערה. וכן דקה
במספר קטן עם השלשה אותיות
גימטריא יב"ק. נלעד"ן:

ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור.
מכאן היא הראשית למצא גנוזים
איך נברא העולם בפרט. שעד
כאן היה בכלל, ואחר כך חזר
להיות פלל, להיות פלל ופרט
וכלל. עד כאן היה הכל תלוי
באור מסוד אין סוף. כיון
שהתפשט הפח בהיכל העליון
הסוד של אלהים, כתוב בו
אמירה, ויאמר אלהים. שהרי
למעלה לא כתוב בו אמירה
בפרט, ואף על גב שבראשית

שולט עליה ברזא (דסתרא) דתהו.

ואחר הרוח רעש לא ברעש יי דהא שם
צבאות שולטא ביה ברזא דבהו. ועל
דא אקרי בהו רעש דלאו איהו בלא רעש.
ואחר הרעש אש לא באש יי. דהא שמא
דאלהים שולטא ביה מסטרא דחשך. ואחר
האש קול דממה דקה הכא אשתכח שם
יהו"ה. ארבע פרקין הכא דאנון פרקי גופא
ואברין ידיען דאנון ארבעה ואנון תריסר
והכא שמא גליפא. דתריסר אתוון דאתמסר
לאליהו במערה.

השלמה מהחשמות (סימן כו)

רבי בנימן לוי, מצאתי כתוב שם בן י"ב
אותיות יה יה יה יה יה יה: תה"ו
במספר קטן עם ג' אותיות גימטריא ש' ש"ד
שד"י. בהו במספר קטן גימטריא צבאות
כזה ב' ב"ה בהו. חשך במספר קטן עם
הפולל גימטריא אלהים. רוח במספר קטן
עם הפולל בגימטריא יהו"ה במספר קטן.
רעש במספר קטן עם הפולל גימטריא בהו.
קול דממה דקה במספר קטן עם הפולל
יהו"ה וי"ב יותר פגגד שם י"ב הנמסר
לאליהו במערה. וכן דקה במספר קטן עם
השלשה אותיות גימטריא יב"ק. נלעד"ן: (עד כאן

מהחשמות) (דף טז ע"ב).

ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. (בראשית א)
מהכא איהו שירותא לאשכחא גניזין
היך אתברי עלמא בפרט. דעד הכא הוה
בכלל. ובתר אתהדר כלל. למיהו כלל ופרט
וכלל. עד הכא הוה כלל תליא באוירא
מרזא דאין סוף, כיון דאתפשט חילא
בהיכלא עלאה רזא דאלהים, כתיב ביה
אמירה ויאמר אלהים. דהא לעילא לא כתיב ביה אמירה בפרט. ואף על